

แนวทางปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณเบิกจ่ายกิจกรรมที่ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี

บทนำ

วันนี้ผู้เขียนขอเสนอบทความที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่หรือผู้รับผิดชอบโครงการที่มีหน้าที่เขียนโครงการหรือจัดทำโครงการเบิกจ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น เช่น งานประเพณีวันสงกรานต์หรืองานประเพณีของแต่ละท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งบทความที่จะนำเสนอนี้ ผู้เขียนเห็นว่ามีส่วนต่อเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโครงการ ช่วยให้สามารถพิจารณาโครงการได้ละเอียดถี่ถ้วน ได้ยิ่งขึ้น หวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านไม่มากก็น้อย

หลักการและเหตุผล

การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีถือเป็นกิจกรรมที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องดำเนินการจัดกิจกรรมในแต่ละพื้นที่ของหน่วยงานของตนเอง เมื่อหน่วยงานของตนมีงบประมาณที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งก่อนที่จะกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีจะเกิดขึ้นได้ จะต้องมีการเขียนโครงการ เพื่อเสนอโครงการให้ผู้มีอำนาจ ดำเนินการอนุมัติโครงการจัดกิจกรรมดังกล่าวจึงเกิดขึ้นได้

วัตถุประสงค์

เพื่อให้บุคลากรในองค์กรหรือบุคคลทั่วไปที่สนใจเข้ามาศึกษาข้อมูล ได้ใช้เป็นแนวทางในการใช้ดุลพินิจในการทำงาน

เนื้อเรื่องบทความ

เทศบาลตำบล ก. ตำบลหันคา จังหวัดชัยนาท ได้จัดทำโครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี กล่าวคือโครงการสืบสานประเพณีสงกรานต์ประจำปี ซึ่งการจัดงานประเพณีสงกรานต์นั้น เทศบาลตำบล ก. ได้จ้างเหมาจ้างย่อนยุคร่วมแสดงในงานด้วย ซึ่งโครงการดังกล่าวได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาเทศบาลและได้รับการอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท เรียบร้อยแล้ว ต่อมาสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดชัยนาทได้เข้าตรวจสอบงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ โดยมีข้อเสนอแนะให้ผู้รับผิดชอบนำเงินที่เบิกจ่ายไม่ถูกต้องส่งคืนคลังเทศบาล จากนั้นนายกเทศมนตรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้สรุปความเห็นว่าการจ้างเหมาจ้างย่อนยุคร่วมศิลปปินนักร้องที่มาร่วมงานประเพณีสงกรานต์ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๕ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เป็นกิจกรรมที่ไม่จำเป็นตามวัตถุประสงค์ของโครงการ เป็นผลให้ไม่ประหยัดงบประมาณ ประชาชนไม่ได้รับประโยชน์ นายกเทศมนตรี (ผู้ถูกฟ้องคดี) จึงมีคำสั่งให้ผู้อำนวยการกองคลัง (ผู้ฟ้องคดี) ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนผู้อำนวยการกองคลังจึงได้อุทธรณ์คำสั่งต่อนายกเทศมนตรี นายกเทศมนตรีได้พิจารณาอุทธรณ์โดยให้ยกอุทธรณ์ ผู้อำนวยการกองคลังไม่เห็นด้วยกับคำสั่งและผลการพิจารณาอุทธรณ์ของนายกเทศมนตรี และเห็นว่าการพิจารณาอุทธรณ์ไม่เป็นไปตามข้อ ๒ (๑๐) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๔๐) ออกตามความใน พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ประกอบกับมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้อำนวยการกองคลังจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบล ก. ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า กรณีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายการค่าจ้างเหมาจ้างย่อนยุคร่วมศิลปปินนักร้องที่มาร่วมงานประเพณีสงกรานต์ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๕ เป็นการเบิกจ่ายงบประมาณตามโครงการและกรอบวงเงินที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ.๒๕๕๕ ของเทศบาลตำบล ก. ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลและได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาทแล้ว โดยการจัดกิจกรรมจ้างย่อนยุคร่วมศิลปปินนักร้องที่มาร่วมงานประเพณีสงกรานต์ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๕ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญและบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

/และ...

และเมื่อการจัดกิจกรรมในโครงการสืบสานประเพณีสงกรานต์เป็นกิจกรรมที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล เป็นการส่งเสริมศิลปะ จารีตประเพณี และวัฒนธรรม ประกอบกับกิจกรรมร่วมนุรักษ์เป็นมรดกสืบทอดที่ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนเป็นการทั่วไปในโอกาสประเพณีขึ้นปีใหม่ไทยซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการและเมื่อพิจารณาถึงฐานะทางการคลังของเทศบาลตำบล ก. หลังจากเบิกค่าใช้จ่ายจากการจัดกิจกรรมดังกล่าวแล้ว งบประมาณช่วงครึ่งปีหลังยังคงเหลือจำนวน ๒,๑๙๓,๕๐๐ บาท การเบิกจ่ายค่าจ้างเหมาจ้างย่อนยุคดังกล่าวจึงถือได้ว่าเป็นการเบิกจ่ายงบประมาณที่ตั้งไว้เท่าที่จำเป็นและประหยัดโดยคำนึงถึงฐานะการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว อีกทั้งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดชัยนาทและคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ก็ได้ชี้แจงว่าราคาจ้างเหมาจ้างย่อนยุคที่ผู้ฟ้องคดีตรวจฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายค่าจ้างเหมาจ้างย่อนยุคพร้อมศิลปินนักร้องมาแสดงในโครงการประเพณีสงกรานต์ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๕ และลงนามในฎีกาเบิกจ่ายเงินรายการดังกล่าว จึงไม่ได้ทำให้เทศบาลตำบล ก. ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด คำสั่งที่เทศบาลตำบล ก. ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

สรุป

จากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๘๘๐/๒๕๖๑ เห็นได้ว่า ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่าการจัดกิจกรรมร่วมนุรักษ์ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญและบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และเมื่อการจัดกิจกรรมในโครงการประเพณีสงกรานต์เป็นกิจกรรมที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล เป็นการส่งเสริมศิลปะ จารีตประเพณีและวัฒนธรรม ประกอบกับกิจกรรมร่วมนุรักษ์เป็นมรดกสืบทอดที่ให้ความบันเทิงแก่ประชาชนเป็นการทั่วไปในโอกาสประเพณีขึ้นปีใหม่ไทยซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการงานประเพณีสงกรานต์ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๕ ซึ่งอำนาจหน้าที่ดังกล่าวถือเป็นการจัดการบริการสาธารณะอย่างหนึ่ง ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบและลงนามในฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายรายการค่าจ้างเหมาจ้างย่อนยุคดังกล่าว จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งเทศบาลตำบล ก. ที่ให้ผู้ฟ้องคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนคืนแก่เทศบาลตำบล ก. จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

หมายเหตุ อ้างอิงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๘๘๐/๒๕๖๑

จัดทำโดย ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม
กองการเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์
ผู้เรียบเรียง นายจิรัฏฐ์ ครอบรัตน์ นิติกรปฏิบัติการ